

Arrest

nr. 55 032 van 27 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xdie verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 7 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 april 2009 het Rijk binnen en diende op 8 april 2009 een asielaanvraag in. Op 6 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Preshevë (Zuid-Servië) en bezit u de Servische nationaliteit. In het jaar 2008 verloofde u zich met Arjeta Raqipi. Uw ouders waren

niet akkoord met de verloving. Zij vonden u te jong en waren van mening dat Arjeta niet uit een goede familie afkomstig was aangezien ze familieleden zou hebben die banden hebben met de politie en aan spionage deden tegen de Albanezen. Op een dag kwam u buiten uit het restaurant waar u werkte. U zag Arjeta samen met een andere jongen, Antigon, een Albanese politieagent, in een auto. U probeerde haar te bellen maar ze nam niet op. De volgende dag, op uw werkplaats, zag u Arjeta. U confronteerde haar met hetgeen u gezien had, maar Arjeta ontkende. Toen u de broer van Arjeta tegenkwam, vertelde hij u dat Arjeta dagelijks laat thuis kwam. U vertelde hem wat u gezien had. Haar broer geloofde u niet. Twee à drie dagen later besloot u Arjeta te verlaten. U vertelde dit aan uw vader. Uw vader zei dat hij u gewaarschuwd had. Uw vader nam contact op met de vader van Arjeta en vertelde hem alles. Ook hij geloofde niet wat uw vader vertelde. Arjeta had haar vader verteld dat zij iedere avond bij u was. De vader van Arjeta zei dat, als u haar zou verlaten, u dit met uw leven zou bekopen. Op een dag, toen u op weg was naar huis, probeerde een auto u omver te rijden. U zag de broer van Arjeta en drie andere onbekende personen in de auto. U slaagde erin weg te vluchten. De volgende dag ging u bij de politie om klacht in te dienen. De politieagenten van dienst waren Antigon, de jongen die u met Arjeta samen had gezien en een Servische agent. U vertelde hen uw verhaal. Antigon bleef niet de hele tijd in de kamer. De politie noteerde uw klacht. Daarna ging u terug werken. De volgende ochtend stond plotseling een tiental agenten aan uw woning. Zij begonnen uw huis te doorzoeken. Ze vroegen u waar de wapens waren. Nadat ze tevergeefs het huis hadden doorzocht, namen ze u mee naar hun kantoor. U werd ervan beschuldigd mee te hebben gewerkt met het UÇPMB (Bevrijdingsleger van Preshevë, Medvegje en Bujanovc). Ze bedreigden u ermee dat u zou eindigen als de 10 Albanezen die ook aangehouden waren. Na drie uur vasthouding werd u vrijgelaten, op voorwaarde dat u zich de volgende dag opnieuw zou aanmelden. U vermoedt dat Antigon, de Albanese agent met wie u Arjeta had gezien of de familie van Arjeta achter deze valse beschuldigingen zitten. Diezelfde dag nog, op 21 maart 2009, vertrok u naar Kosovo, waar u een tweetal weken bij een vriend verbleef. In die periode zei uw vriend dat hij de broer van Arjeta, vergezeld van enkele personen, in de omgeving had zien rondhangen. Op 4 april 2009 verliet u Kosovo richting België, alwaar u op 8 april 2009 asiel hebt aangevraagd. Sinds uw vertrek uit Servië zijn de autoriteiten nog drie keer bij u thuis langsgeslagen, op zoek naar u. Tevens hebben zij een oproepingsbrief van de rechtbank in Preshevë op uw naam afgeleverd, waarin vermeld wordt dat u zich dient aan te bieden bij de rechtbank. Ter staving van uw identiteit en asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 24 februari 2009, uw geboorteakte, uitgereikt te Preshevë op 25 april 2009, uw internationale geboorteakte, uitgereikt te Preshevë op 28 september 2009, uw nationaliteitsattest, uitgereikt te Preshevë op 28 september 2009, uw rijbewijs, uitgereikt te Preševo (Preshevë) op 27 augustus 2008 en een oproepingsbrief, d.d. 31 maart 2009, van de gemeentelijke rechtbank in Preshevë, waarin u wordt opgeroepen om als beschuldigde voor de rechtbank te verschijnen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in Servië te hebben verlaten nadat u er valselijk van werd beschuldigd banden te hebben met het etnisch Albanese bevrijdingsleger UÇPMB (gehoor CGVS p. 13). U vermoedt dat deze valse beschuldigingen uitgingen van hetzij Antigon, een man met wie u uw vriendin in de auto had zien zitten en die tevens politieagent is, hetzij van de familie van uw vriendin, die niet akkoord ging met uw beslissing de relatie te verbreken (gehoor CGVS pp. 8, 10, 13). Ter staving van uw beweringen legde u een convocatiesneep van de gemeentelijke rechtbank van Preshevë, d.d. 31 maart 2009, waarin u wordt opgeroepen om u op 7 april 2009 aan te melden om gehoord te worden. Uit een onderzoek naar de authenticiteit van bovengenoemde convocatiesneep, waarvan een kopie in het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt echter dat er geen enkele bewijskracht kan gegeven worden aan dit document daar dit document manifeste fouten bevat. Zo wordt u niet alleen opgeroepen op basis van verouderde wetgeving, bovendien staat in deze convocatiesneep niet op welk adres u zich dient aan te bieden. Hoewel u verklaarde opgeroepen te zijn wegens samenwerking met het UÇPMB, werd u daarenboven luidens de door u neergelegde convocatiesneep opgeroepen wegens het verlaten van personen in nood met zware lichamelijke schade als gevolg (artikel 125 alinea 1 van de Servische Strafwet) en een poging tot het illegaal in beslag nemen en/of vernietigen van overheidsdocumenten (artikel 328 alinea 2 van de Servische Strafwet). Derhalve houden deze artikelen geen enkel verband met de door u beweerde beschuldiging van medewerking aan het UÇPMB. Door het neerleggen van dit document, dat geen enkele bewijskracht heeft en de kern van uw relaas omvat, blijkt dat u de Belgische autoriteiten

op intentionele wijze heeft trachten te misleiden. Er kan dan ook geen enkel geloof gehecht worden aan uw asielmotieven.

De overige door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteitsdocumenten staven enkel uw identiteit en afkomst, die hier niet betwist worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat hij *"de argumentatie aangevoerd door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betwist en van mening is dat die klaarblijkelijk artikels 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen evenals artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen heeft geschonden"* en *"ook een schending van artikels 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen evenals de kennelijke beoordelingsfout inroept"*.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legt een identiteitskaart, een rijbewijs, een geboorteakte, een internationale geboorteakte en een nationaliteitsattest neer, maar geen paspoort, niettemin hij er wel *"één [heeft] gehad"*. Hij toont dan ook niet aan dat het *"niet meer geldig"* was (gehoorverslag CGVS, p.5). Verzoekers verklaring gereisd te hebben *"met een vals pp"* van *"Kosovo"*, *"naar Zwitserland met het vliegtuig"* en tenslotte *"Van Zwitserland met de auto naar België"* (gehoorverslag CGVS, p.6) blijft een loutere bewering nu hij zijn reisweg niet aantoont noch reisbescheiden neerlegt. Verzoeker toont dan ook niet aan wanneer hij zijn land verliet. Dit tast zijn geloofwaardigheid aan.

3.2. Verzoekers asielaanvraag werd onder meer afgewezen omdat de convocatie die verzoeker benevens zijn identiteitsdocumenten had neergelegd, een vals stuk bleek te zijn en verzoeker derhalve de Belgische asielinstanties op intentionele wijze trachtte te misleiden en geen geloof meer kon worden gehecht aan zijn asielmotieven. Verzoeker meent *"dat de tegenpartij helemaal onjuist beschouwd heeft dat hij opzettelijk probeerde om de Belgische overheden te bedriegen"*.

3.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel steunen op de elementen aangevoerd door de verzoekende partij en het is niet de taak van de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Met betrekking tot het motief dat hij *“zou gepoogd hebben om de Belgische overheden te bedriegen”* argumenteert verzoeker dat hij *“wenst te preciseren dat hij nooit de stelling verdedigd heeft, waarbij hij moeilijkheden in zijn land van herkomst zou hebben, voor zover hij met de UCPMB zou hebben samengewerkt”*, dat hij *“zeer duidelijk gepreciseerd heeft dat dat element, volgens hem, gebruikt werd door de familie van Arjeta evenals de Heer Antigone om valse beschuldigingen te uiten, die geleid hebben tot een huiszoeking op zijn woonplaats”* en *“altijd gepreciseerd heeft dat zijn vrees gegrond werd op de relationele moeilijkheden die hij had met de familie van Arjeta evenals die Albanese politieagent genaamd Antigone”*.

3.2.2. Verzoeker gaat klaarblijkelijk uit van een verkeerde of onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing op dit punt waar geenszins wordt beweerd dat verzoeker verklaard zou hebben dat hij zijn land van herkomst heeft ontvlucht omwille van zijn samenwerking met de UCPMB, maar wel wordt gesteld dat de inhoud van de convocatie in strijd is met verzoekers verklaringen, wat grondslag vindt in het administratief dossier. Verzoeker verklaarde met name *“dat ze me beschuldigden van samenwerking met UCPMB”* (gehoorverslag CGVS, p.10), terwijl uit de convocatie blijkt dat hij beschuldigd werd van het verlaten van personen in nood met zware lichamelijke schade als gevolg (artikel 125 alinea 1 van de Servische Strafwet) en een poging tot het illegaal in beslag nemen en/of vernietigen van overheidsdocumenten (artikel 328 alinea 2 van de Servische Strafwet). Verzoekers bewering te moeten vluchten omwille van een valse beschuldiging wordt dus onderuitgehaald. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor de bevinding van de commissaris-generaal dat de convocatie die hij voorlegt klaarblijkelijk frauduleus is. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het aanhalen van theoretische beschouwingen inzake vluchtelingenrecht en het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er echter géén afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. In zoverre verzoeker in zijn land van herkomst dermate valselijk beschuldigd en vervolgd wordt dat dit hem ertoe noopt zijn land van herkomst te ontvluchten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker dit voldoende kan objectiveren. Het is dan ook niet ernstig dat verzoeker slechts een frauduleus document neerlegt en voorts niet verder komt dan loutere beweringen. De Raad stelt dan ook vast dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas heeft besloten.

3.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas, verduidelijkt verzoeker hoe dan ook niet dat zijn beweerdde vervolging ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De opmerking in het verzoekschrift *“dat zijn etnische afkomst tenslotte door de politiediensten gebruikt werd om hem valselijk te beschuldigen, om hem te vervolgen”* gaat eraan voorbij dat verzoeker enkel gewag maakte van persoonlijke problemen met zijn voormalig Albanese vriendinnetje, haar Albanese familie en haar Albanese nieuwe partner, een politieagent, waarvan hij vermoedt dat iemand onder hen hem bij de politie valselijk beschuldigd heeft van samenwerking met het UCPMB. Verzoeker verklaarde verder echter uitdrukkelijk dat niettemin de *“haat tussen de Albanezen en de Serviërs”*, hij zelf nooit enige problemen heeft gekend omwille van zijn Albanese etnie (gehoorverslag CGVS, p.14). Verzoeker toont dan ook geenszins aan dat hij *“de overheden van zijn land absoluut niet kan vertrouwen”* en nood zou hebben aan internationale bescherming, temeer nu hij evenmin enige poging ondernam om andere bescherming te bekomen, bij de ombudsman of een NGO (gehoorverslag CGVS, p.10-11).

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift roept verzoeker een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in doch licht dit niet doe en vraagt geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Servië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK